

Een kleine split voor The White Stripes, een grote voor de pop

Het Amerikaanse rockduo The White Stripes gaat uit elkaar.

BRUSSEL | Met The White Stripes verdwijnt een van de origineelste rockgroepen. De oerpop van hun eerste cd *The White Stripes* uit 1999, met een forse scheut blues en punk, bracht hen meteen een grote cultaanhang. De groep had niet alleen een eigen geluid maar ook een apart imago: Jack en Meg White beweerden broer en zus te zijn, maar bleken uiteindelijk ex-man en -vrouw.

Hij was een gitaarvirtuoos die in tientallen Detroitse groepjes had gespeeld en in 2009 naast The Edge en Jimmy Page werd geïnterviewd voor de gitaardocumentaire *It might get loud*. Zij leerde zichzelf na het huwelijk drums spelen en was altijd tevreden met haar rudimentaire drumstijl. Ze droegen enkel wit en rood. De titels van hun cd's verraden hun inspiratiebronnen: country

en de Bijbel (*Get behind me Satan*), kunst en design (*De Stijl*) of obscure popcultuur (*Elephant*, naar de Gus van Sant-film, en *Icky thump*, naar de sketch over een 'oosterse vechtkunst' van de Britse komieken The Goodies). Hun derde cd *Elephant* uit 2003 maakte de groep bij het grote publiek bekend, met dank aan onder meer de remix van 'Seven nation army' van 2 Many Dj's, dat de 'o-o-o-o-o'-chant bekend maakte tot op de voetbaltribunes. Massaverkoop, Grammy's en hoofdprogramma's op festivals als Werch-

ter volgden. Jack stichtte in 2005 de groep The Raconteurs en in 2009 The Dead Weather met Alison Mosshart van The Kills. In 2007 toerden The White Stripes door Canada. Ze speelden op speciale plekken als bussen, bowlingbanen of boekhandels. De dvd die in 2009 van die toer verscheen, *Under the great white northern lights*, is nu hun testament. In hun officiële mededeling benadrukken Jack en Meg White dat er geen sprake is van meningsverschillen. (isg)

Screenshot van 'The Daily'. © rr

betaalsite, is het duidelijk dat de site een dramatische val heeft gezien in het aantal bezoekers. Van 4 miljoen gratis bezoekers per maand tot 105.000 betalende in november.

Een andere krant, *The New York Times*, staat naar verluidt ook op het punt om de bezoekers van zijn site te laten betalen. Die krant zou denken aan 20 dollar per maand. Beide krantensites vallen echter niet te vergelijken met *The Daily*, dat een veel kleiner aanbod artikels heeft, maar zich probeert te onderscheiden met een interessante selectie en mooie presentatie van de verhalen.

Wie *The Daily* wil lezen, moet een Apple iPad bezitten. *The Daily* heeft een eigen website, maar daarop verschijnt slechts een deel van het magazine. *The Daily* zal niet, zoals een website, de hele dag door veranderen, maar kan wel worden aangepast als er groot nieuws is, zei hoofdredacteur Jesse Angelo gisteren.

Rupert Murdoch zei dat hij 30 miljoen dollar heeft geïnvesteerd in de ontwikkeling van *The Daily*. Maar het maken van de iPad-krant zou minder dan 2 miljoen dollar per maand kosten. 'Onze ambities zijn groot, maar onze kosten zijn laag', zei Murdoch. Hij zei te rekenen op 'miljoenen' lezers.

The Daily is ontwikkeld in nauwe samenwerking met Apple. Op dit moment beheert Apple met zijn iPad de opkomende markt voor tablets. Maar er is sterke concurrentie op komst. Gisteren stelde Google een nieuwe versie voor van zijn besturingssysteem Android, speciaal aangepast aan tablets.

Valen schreef op zijn blog dat hij WikiLeaks voordraagt omdat het overheden aansprakelijk maakt voor hun handelingen. Dat draagt volgens Valen bij tot vrede. Minder vreedzaam is dat de ruzie tussen WikiLeaks en de Britse krant *The Guardian* blijkbaar is geëscaleerd. De recentste verzameling gelekte overheidsdocumenten kwam niet bij *The Guardian* maar bij concurrent *The Daily Telegraph* terecht. Dat zou te maken hebben met een weinig flatterend boek dat enkele *Guardian*-journalisten schreven over WikiLeaks-oprichter Julian Assange. (dod)

GENTSE CYCLOOP WORDT TUINKABOUTER

De cycloop, de geliefde reus uit de kunsthappening *Over the edges*, die tien jaar geleden in Gent plaatsvond, leidt een nieuw leven als tuinkabouter in de tuin van een villa in Oostwinkel

in het Meetjesland. De zeven meter hoge, naakte reus van polyester is na jaren verblijf in loodsen opgesteld bij Jos De Troyer, bekend van een bloeiend bedrijf van hangende bloemenman-

den. Het werk van de Italiaan Marco Boggio Sella is opnieuw in vleeskleur geschilderd. 'Schitterend', vindt Philippe Van Cauteren, directeur van het SMAK in Gent. (gn, foto fvv)

Jeugdboekenuitgever krijgt waakhond

Na aanhoudende klachten over uitbetalingen aan auteurs, plaatst de Limburgse Investeringsmaatschappij een ceo bij uitgeverij Clavis.

VAN ONZE REDACTEUR

GEERT SELS

BRUSSEL | De Limburgse Investeringsmaatschappij (LRM) is met kapitaalinjecties voor in totaal 750.000 euro een minderheidsaandeelhouder van jeugdboekenuitgever Clavis. De maatschappij wou liever niet geassocieerd worden met de klachtenstroom die vorige week losbarstte over de uitgeverij. Daarom drong ze er op aan een ceo aan te stellen. Uitgever Philippe Werck blijft verantwoordelijk voor het creatief beleid. Hij moet het gezelschap naast zich dulden van Willy Vanden Poel, die voor LRM al waarnemer was in de raad van bestuur van Clavis. 'De ceo zal de boekhouding van Clavis grondig onderzoeken', zegt de woordvoerder van LRM. 'Treff hij nog gevallen van achterstallige betalingen aan, zal hij de nodige acties ondernemen.'

De bal ging vorige week aan het rollen toen de Nederlandse kinderboekenschrijfster Rian Visser

op haar blog een boekje opendeed over Clavis. De uitgeverij zou haar auteurs en illustratoren al jaren niet of veel te laat betalen en ook royalty's achterhouden.

Tientallen dossiers

De Vlaamse Auteursvereniging (VAV) zette de megafoon voor de zaak. Ze zamelt al enkele jaren dossiers in van auteurs en illustratoren die bij Clavis onheus behandeld werden. Ondervoorzitter Koen Stassijns: 'Drie jaar geleden hadden we weet van veertig dossiers. Daar hebben we discreet over onderhandeld met de uitgeverij. Nu de bom gebarsten is, komen steeds meer benadeelden zich melden. Het aantal klachten kan oplopen tot 150.' Sommige getuigen spreken over ervaringen van vijftien jaar geleden. Volgens de VAV hanteerde Clavis bewust een systeem. Stassijns: 'Bekende auteurs die goed verkopen, werden correct behandeld. Bij de mindere goden kwamen de afrekeningen vaak te laat

en daarna lieten ook de uitbetalingen op zich wachten. Mensen die de moed hadden om naar hun geld te vragen, werden aan het lijntje gehouden.'

Advocaat Koen Verroken behandelde de veertig dossiers die het VAV verzamelde. 'Meestal gaat het niet om grote bedragen. De achterstallige betalingen variëren van een paar honderd euro tot 1.500 euro. Alles samen zal het

'Auteurs die naar hun geld vroegen, werden aan het lijntje gehouden'

om zowat 25.000 euro gaan.' Om klachten te verzamelen, stelt de overkoepelende vakvereniging Boek.be een ombudsman aan. Directeur Geert Joris: 'Het is de bedoeling dat hij feiten verzamelt en helderheid verschaft. Veel vragen in de boekensector gaan over commerciële afspraken.'

Tuymans zet overleden oom op postzegel

BRUSSEL | Bpost eert kunstenaar Luc Tuymans op 14 februari met de uitgave van een postzegel. De aanleiding is de overzichtstentoonstelling vanaf 18 februari in Brussel. De zegel toont een portret van zijn overleden oom, dat Tuymans als zijn eerste volwaardige kunstwerk beschouwt. Hij heeft de man nooit gekend en alle foto's gingen verloren in een brand. Tuymans baseerde zich op een olieverfschilderij. (belga)